

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona
Egyed-évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk és bírálatok a kiadóhivatalhoz
küldendők.

Nyitási költségek sorozatát 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Sötét jövődölés.

Cserháti Sándor a mezőgazdasági irodalom sajnos immár néhai és európaszerint ismert művelője jóslta meg az alföldi gazdálkodás csődjét. Miért? Mert mi oly extenzíven termelünk, mint a texasi farmer. A földet kiéljük. Állatot nem szorzunk. Pedig az nagy baj.

Az ember az első pillanatra azt gondolja, hogy az egy sablonos közigazgatási munka, melynek ez a sémája: a miniszter rendelkezik, az alispán rendelkezik, a főszolgabíró parancsol. A főszolgabíró parancsát a községi előjárásnak kellene végrehajtani. De a községi előjárás; rendszeresen nem hajtja végre és tisztesség ne esvén mondást, — az egész állatösszeírást hasból csinálja. A jámbor publikum erről a rendelet ily kedélyes végrehajtásról örvendezve vesz tudomást, mert hiszen mindenféle közigazgatási összeírásban, még a néhány év előtt elfeledt vándorczigány-összeírásban is — adóemelési látott és lát és úgy is hajlandó még ha a községi előjárás veszi is magának azt a fáradságot, hogy házról-házra, tanyáról-tanyára a háziállatokat összeírja, állataihól legalább a felét lelagadni. Aztán azzal a holdog tudattal fekszik le, hogy sikerült egy nagy veszedelmet elhárítania, az ő eszén

ugyan nem jártak túl. Ebből ugyan nem lesz adóemelés.

Az egész kérdést azért fogtuk meg, mert valóban nagy nemzeti javak főződnek ehhez a szürke sablonos közigazgatási munkához. Annyit első pillanatra lát az ember, hogy alighanem hiba van a kréta körül: a tej, a hús ára rettenetesen nagy. Mi az oka ennek? Valószínűleg az, hogy kevés a tejelő szarvasmarha, és drágák a termelési viszonyok. Mindnyájunkat szorít a csizma. Mindnyájan elvertelenedünk, elszegényedünk, ha ezt a szörnyű piaci drágaságot alaposan nem orvosoljuk. Mindnyájunknak van ebben kötelezettségünk. Az a gazda, aki a tavaszi állatösszeírás alkalmából sanda gyanujából kifolyólag, titkolózik, valósággal állampolgári vétéséget követ el. Mert segít a való helyzetet meghamisítani és lehetetlenné teszi a tisztánlátást.

Mert hiszen miért megy végbe ez a tavaszi állatösszeírás? Nem valami tartalmatlan kíváncsiság és közigazgatási hókusz pókus, hanem nagy közigazgatási érdekek főződnek nyomában. Nekünk tudnunk kell, nekünk látnunk kell, hogy melyik vidékeken micsoda stádiumban van az állattenyésztés és mely vidékeknek kell sürgős segítségére menni? Kötelessége mindenkinek, aki a néppel érintkezik felvilágosítani, micsoda ballóság, ha titkolózik, hiszen az adót a gazda

földje, háza, lőkéje és jövedelme után fizeti, és nem pedig az udvarán, a tanyáján (határozó haszonállatok fejtszáma szerint). Agyrém és sanda gyanu egyaránt, hogy a tavaszi állatösszeírás az adó irányában történi. Mert egész más irányban megy végbe. A mezőgazdasági irodalom egyik, fájdalom immár portladó híressége, Cserháti Sándor egész Alföldünk gazdasági csődjét jövődölte meg az uszora gazdálkodás következményeként ezt tudatlanságból, kényelmi szempontból, kapzsiságból és meggondolatlanságból eddigelt a föld termő erejének kiélésével érjük el. Az ő jövődölése szerint rövidesen be fog következni az Alföldnek terméketlensége. Már mutatkoznak a gabonában olyan epidémiák, melyek a Cserháti jövődölésének megdöbbentő előjelei. Nincs más remédium, mint állatokat tenyészteni és ennek a kizsárolt földnek termő erejét valahogy pótolni.

A gondolkodó ember ebből a néhány idevetett szóból, mely a maga előtt a természet sulyosságával úgy beszél, mint a sorstragédiák hősei a bukás előtt, — megállapíthatja, hogy igen nagy kérdés az a sablonos tavaszi közigazgatási munka és vajha éppen ezért végrehajtóit lelkiismeretre ihletné. De a közigazgatás ezen munkájának korrekt voltát teljes erővel a közönségnek kell támogatnia.

TÁRCZA.

Fohász.

Én alkotóm, én Istenem
Óvd meg az én szülőföldem!
Hogyha gondja, baja idmad,
Terjeszd ki rá védő szárnyad!

Bérce, völgye, rónasága
Általad legyen megdélva;
Legyen csupa bőség, jósdg
Édes hazám, Magyarországom.

Szeresd a hazát.

Nincsen olyan ország
Széles e világon,
Mint az én szép hazám:
Nagy-Magyarországom.

Szívvel is szeretem
És meg is ígérem,
Hogy a véremmel is
Bármikor megvédem.

Szeresd, pajtds, te is
E szépséges hazát,
Rólunk gondoskodó,
Hűséges, jó anyd.

Áldásait te is,
Mint én úgy élvezed;
Hazadruló vagy,
Hogyha nem szereted.

Szabó Lipót.

Legénykérés.

— Kis-komédia. —

Irtá: Kardos István.

Olyan csendes vasárnapi nyár estéje,
mikor az ember érzi, hogy szép az élet...
s élni szeret.

A fák zizegnek, susognak szerelmes melódiájú dalokat, röpöködnek a szentjánosbogárkák, mint a hulló meteorok, az ég derült fátylán szikrázó fénnel aranylanak a csillagok. Olykor-olykor megvilan; nagyon távolról eltompult dörgés hallazik. Az uton néha átvonul egy-egy lidérciláng bágyadt fénnel.

A ház előtt a padon ül Juli a lány, János a legény. A holdsugár csókolgatja arcu-

kat, sápadtá, de széppé festi azt. Tíz-tizenegy óra lehet

csendesben beszélgetnek

Juli: Szép idő van.

János: Az van.

Juli: Rég nem esett.

János: Elkelve a rozsmaringnak.

Juli: Ártana a hordásnak.

János: Nem igen.

Juli: De egy cseppet, nagyon cseppet... elhallgatnak s némán gyönyörködnek az esti pompájában . . . kifogyott a téma . . .

Juli: *felveti fejét.* Úgy hallódik, házasodsz?

János: A biz lehet.

Juli: Nem igen érdemled meg a Sárát.

János: Az is lehet.

Juli: Kapsz-e földet?

János: Azt nem, de tehenet.

Juli: Az is elég.

János: Én is úgy vétem.

elhallgatnak, egy csillag hull le, Juli csendesen sirni kezd

János: Ne pityeregj.

Juli *megfordul szemét:* Nem ríjok.

János: Látom! . . . azért nem muszáj rinod.

A személytarifák emelése és az államvasutak organizációja.

A kereskedelmi miniszteriumban, mint a „Magyar Pénzügy” értesül, előkészületek folynak a közlekedési tanács egybehívására. A tanács, mely előreláthatólag e hó végén vagy március elején fogja ülésait tartani, ezáltal a személytarifák emelésre és az államvasutak igazgatóságának reorganizációjára vonatkozó előterjesztéseket fogja tárgyalás alá venni.

A felemelt személytarifákra vonatkozó javaslatot a kereskedelmi miniszter már ötöd-ször adta vissza a Máv-nak átdolgozás végett. Az államvasutaknál most is dolgoznak rajta, de a végleges tervezet mai napig se készült el. A kereskedelmi miniszter a napokban megsürgette a tervezetet, minthogy a személytarifák felemelésére vonatkozó hirdetményeket még e hó végén közzé akarják tenni. Ugyanis a kereskedelemügyi miniszter a felemelt személytarifákat 1912 május hó 1-én akarja életbe léptetni, ebben az esetben pedig azokat e hó végéig, vagyis két hónappal az életbeléptetés előtt a törvény értelmében ki kell hirdetni.

A személytarifák emelésének mérvére vonatkozólag annyit sikerült megtudnunk, hogy a szomszédos forgalomban emelés egyáltalán nem, vagy csak nagyon kis mértékben fog történni, míg a közepes távolságoknál 10—15 százalék, a legtávolabbi viszonylatokban pedig 30—50 százalék emelés van tervbe véve. Az emelés nagyobb mérvű lesz a gyorsvonatoknál, mint a személyvonatoknál és túlnyomó részben az I. és II. osztályra fog szorítkozni. A tarifa emelés a III. osztályt csak kis mértékben érinti.

Tervbe van véve a gyorsvonatu III. osztály életbe léptetése is, de egyelőre csak egyes vonalokon. A bérletjegy-rendszer kibővítették, de az árak itt is felemeltetnek úgy hogy a kereskedelmi utazók bérletjegyei drágábbak lesznek.

Ami a Máv reorganizációjára vonatkozó tervezetrel illeti, erről azt a felvilágosítást kaptuk, hogy az újjászervezésnek széleskörű decentralizáció, illetve az üzletvezetőségek hatáskörének lényeges kibővítése képezi alapját. Sajnos azonban, hogy gyökeresebb reformra most sincs kilátás, mert a vasuti minisztérium eseményének eljöttébe következtében meghagyták második fórumnak szervezetét, amely pedig tudvalevőleg eddig nem igen fényesen teljesítette hivatását.

HIREK

Aranylekodalom. Donner Henrik városunk nagybecsült polgára, f. hó 18-án szűk családi körben ünnepelte meg 50 éves házassága évfordulóját. Az ég ura engedje hogy még sok éven át jó egészségben és boldogságban gyönyörködhesen nagyzeini családjának igaz örömére.

Eljegyzés. Dr. Szenes Alfréd hgyarmati ügyvéd, — Szenes Jakab helybeli nagykereskedő fia, — folyó hó 19-én tartotta eljegyzését Cziner Irmaival, Dr. Cziner Miksa rimaszombali ügyvéd leányával. Gratulálunk.

Jól sikerült mulatság. Ez évben tartott összes táncmulatságaink között tagadhatatlanul a helybeli „Földművelő Gazdák” bálja volt a legsikerültebb mulatságok egyike, amit az alább felzet summa is bizonyít, mely csekély számú felülfizetés mellett a belépő-jegyekből gyűlt össze.

Megint csak más képe volt a „Hungária” szálló nagytermének folyó hó 18-án este, mint minden más mulatságban szokott lenni.

Nem az a feszengő hangulat, ami egy bálteremben dominál, amikor szinte minden bevezetés nélkül, mondhatni hivatalból kezdődik a — tánc. Olyan barátságos, szinte családias hangulat volt ott mindenfelé. Ha egész idegen lépett is volna be a tereembe, mindjárt tudta volna, hogy oda valami kimondott jólékonyczél hozta: össze azt a nagy számú népet mely ott zsúfolásig egybegyűlt.

Szinte gyönyör volt oly nagy közönséget együtt látni. És mennyi kedves vidéki ösmerős! Messzi idegenben katolánuskodó legényeink mind képviselve voltak. Iparos ifjaink is bőven kivették részüket és nagyhevvel járták a tüzesvérű magyar leányokkal a legszebb magyar tánczokat, mely a legjobb hangulatban reggeli 8 órakor ért teljesen végett. Laczink bandája csak úgy húzta a hozzávalókat.

Kalauzolásom nem lehet itt teljes. Nem mutathatom meg a „Kath Népkör”-t, ahon-nél ennek a kiűnően sikerült táncmulatságnak szálat futottak itt össze. T. i. a fentebb említett körnek egy tucat buzgó tagjai fáradoztak a legelőbbet e mulatság sikerének érdekében.

De most lássuk, hogy ehhez a nagy erkölcsi sikerhez mily méltó lett az anyagi is. 416 K. 10 fill., volt az összes bevétel, melyből 170 K. tiszta jövedelem a kath. népkör pénztárának átadatott.

Felülfizettek: Vancsó Béla 4 koronát, Kasza György 3 koronát, Konrád Ödön 2 koronát, Kardos Sándor, Décsi Alfréd, Barok József, Ocsovay Pálné és Radványi Pálné 1—1 koronát, Bolyós István 20 fillér).

A szíves adakozók fogadják ezuton is a „Kath. Népkör” elnökségének hála köszönetét. —yl.

CSAK MAUTNER-féle MAGVAKAT vásárolnak helyesen gondolkodó, számító gazdák és kertészek még akkor is, ha mások olcsóbbak volnának, mert tapasztalatból tudják, hogy ez csakis a magvak rovására és a vevők kárára lehetséges. —

Ibolya estély B.-gyarmaton. Folyó hó 24-én B.-gyarmaton a „Tóth szálló” összes emeleti termeiben az ingyen szén és faosztás javára Glücklich Vilma, a bpesti feminista egyesület ügyvezető elnöke, előadással. Majthényi Gyula főgymnáziumi tanár útleirési felolvasásával. Ferencz Lányi Irma, a bpesti „Kamara játékok társulata” tagjának és Ferenczy Matóka 11 éves színésznőnek játékaival egybekötött zártkörű

Juli: Szereted-e?
 János: Nem igen.
 Juli: Akkor mért veszed el?
 János: Csak úgy.
 Juli: No e nem szép. Látod-e engem is hozzá akartak adni a Bárány Józsihoz, nem szerettem, nem mentem.
 János: Hát kit szeretsz? . . .
 Juli melegen: Nem tudod?
 János: Oszt honnan tudnám?
 Juli: Mosse tudod?
 János bámulva: Nem én te.
 Juli egyszerűn, cifraság nélkül, de szívből: Téged.
 János csodálkozva: Engem?? . . .
 Juli: Téged hát, már régen, nagyon régen.
 Mikor még iskolába jártunk. Egyszer együtt mentünk haza, a tó parlon te leszakasztottál egy nefelejccset, a hajamba tűzted. Én akkor hazamentem, sohase volt még olyan jó kedvem. Ebéd se kellett. Oszt, hogy nem

akartam enni, apám jól megvert, alaposan megvert, máskor mindig sirtani keservesen, akkor nem. Nem is éreztem a verést, nem is fájt, mert érted kaptam.

Azóta mindig azon gondózkodtam, hogy te elveszel, tegnap meg hallom, hogy a Sárának kerítése körül ódologsz. *sírni kezd.*

János: Látod-e, ezért ne ríjjál, mivelhogy a még nem igen biztos.

Juli nehéz sóhajtással: Tudom én, hogy az biztos. A harangozó is mondta, a bakter is mondta meg ícig is mondta. Sietnek most nekem ujságotni, mert nem igen szeretnek, mivelhogy uri formás vagyok, a parasztlakkal nem igen barátkozom.

János: Én is csak paraszt vagyok.

Juli: De te másfajta vagy. Olyan úriás. Szép fekete szemed van, pántlikás a kalapod meg oszt te urakkal vagy együtt, mivelhogy kocsis vagy. Csak má Sárát meg ne láttad volna, minő boldogok lehetnének . . .

Ethallgatnak . . . gondolkoznak.

János csendesen: Még lehetünk.

Juli: Lehetünk hát, de nem így ahogy vagyunk.

János: Nem hát, másképp. Mondtam én neked, hogy elveszem a Sárát, mondtam én neked, hogy szeretem a Sárát, mondtam-e én, hogy nem szeretlek téged? Te csak elkezdted a ríjást, hát persze nem beszélhettem, csak annyit, hogy lehet, ami pedig csak lehet, a még nem biztos, hogy lesz is.

Juli hirtelen: Hát szeretsz? . . .

János nyugodtan: Azt éppen nem mondom, csak kedvellek éppen.

Juli megöleli: Jánoskám, édesem, mindig mondtam én: hogy te csak az én uram lehetsz.

János: Ekkép gondolom én is.

Összebujnak, csókolodznak. A templom órája tizenkettőt ver, a bakter is kiáltja. A csillagvirágos égre hárányfelhők húzódnak, egy hagoly suhan el a szerelmes pár mellett. Fölkelnek s lassan hazamennek.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

étermemben minden szombaton este szegedi halászlé estély tartatik,

SÓMEGI fehér bor
 kimérésre házhoz
 literje 88 fillér.

melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívom.

Virgay László, „Hungaria” szálló bérloje.

Kiűnő magyarkonyha.
 Pontos kiszolgálás.
 Szolid árak.

„Iholya estély” tartalék. Kezdeté este 10 9 órakor. Belépő-Jegyek: Személyjegy 3 kor., Családjegy 6 kor. Egyes előadási számok alatt az ajtók zárva maradnak. A hölgyek kéretnek egy kis iholya-disz viselésére. Esetleges jegy megváltásokat kérjük a város fő-hírájának címére elküldeni. Jegyek előre vált-hatók Kondor Sándor könyvkereskedésében. Felülfizetések köszönettel nyugtáztatnak.

Baleset. Majdnem halálos kimenete-lő szerencsétlenség érte Rádi János vasuti váltóőr hasonnevű fiát, folyó hó 20-án szénát szállítottak, a mikor a kocsit megrakták szénával az úgynevezett csatló rúddal leakar-ták szorítani, a rúd azonban leszorítás köz-ben eltört és ifj Rádi Jánost a lovak közé dohta oly erővel, hogy eszméletlenül feküdt a földön. Az előhívott Dr. Márer József or-vos azonnal kezelés alá vette magához térítette a sebesülte, kinél oldal bordatörést is konstatált. — Pár hét múlva elhagyhatja az ágyat.

Farsang. Az idei kissé rövid farsang utolsó napjai városunkban is szokatlan élénk séggel folytak le. A más városok megszokott mulatságaitól nálunk annyiban történt ellérés, hogy a letűnt évek szokásaihoz képest a hagyományos képviselő választás az idén is megtörtént.

Az örökké vidám és hohó fiatalrág két jelöltet is állított fel, akiknek nevel az utca sarkokon kiragasztott plakátokon már a kora reggeli órákban olvashatók voltak. A választáshól győztesként természetesen az került ki, aki a fiatalság jóhangulatát a kellő mértékben tudta fokozni.

Az eléggé sikerült farsangi hohóságot a „Hungária” szálloda nagytermében tartott zene-est fejezte be, amelyen a fiatalság a késő esti órákig a legjobb hangulathoz járta a csárdást és az elmaradhatatlan boston keringőt.

Helyreigazítás Lapunk legutóbbi számában megjelent „Árvíz veszély” című tudósításunkból tévesen kimaradt Kilián Géza neve, aki a mentési munkálatokban nagy tevékenységgel vett részt.

CSARNOK.

Népies felolvasás.

A „Gondviselés Országos Temetkezési Társulat” ismertetése.

Felolvasa: Niedermann Sándor, a „Kath. Népkör”-ben 1912 február 2-án.

A „Gondviselés” című Országos Temetkezési Segélyző Társulat céljait és feladatát annak alapszabályai tüntetik fel s hogy szabályai értelmében a tagok érdekeit minél nagyobb mértékben szolgálhassa, természetesen legfontosabb dolog az, hogy minél nagyobb számban lépjenek be az érdeklődők és érdekeltek, a társulat tagjai sorába és vegyék igénybe a szabályzatokban meghatározott kötelezettségek mellett a társulat által biztosított előnyöket.

A „Gondviselés” társulat megalakítását az a körülmény tette szükségessé, hogy a halálesetre való előrelátó-gondoskodásra biztos alapokon módot nyújtson. Eddig is voltak ugyanis az országban temetkezési társulatok, melyeknek azonban legfőbb hibáik ab-

ban álltak, hogy hiányzott működésüknél a számszerű alap, úgy hogy bizonyos idő eltelével a vállalt feladatoknak nem tudtak eleget tenni, továbbá ezen társulatok hozzá nem értő egyének kezdsében tág teret nyújtottak a visszaélésekre is, úgy hogy a legutóbbi időben maga a belügyminiszter volt kénytelen közbelédeni s száz ilyen biztos alap nélküli működő vidéki temetkezési társulatot feloszlattatni, mely alkattal azután a tagok sirva nézhetek befizetett, de elveszett pénzeik után. Fentli vizás állapoton akként kíván segíteni a „Gondviselés Temetkezési Társulat”, hogy a legszilárdabb számítási alapokon állította fel díjtételeit s egységes s szigorúan ellenőrzött központi kezelés mellett biztosítja a temetkezési segélyeket.

A „Gondviselés” társulat tehát megkereste s megtalálta a módokat arra, hogy az a közönség, mely előrelátó gondoskodással a biztosan bekövetkező halál esetére, a hátramaradottak javára intézkedni óhajt, ezt nyugodtan s biztos alapokon nyugvó egyesület útján meglehesse, mely társulat azután megerősödésével és terjeszkedésével kapcsolatosan tagjainak nemcsak erkölcsi, de gazdaságos alapokon is segélyre kíván lenni akkor ha a tagokat még életükben baj, betegség érné, mert létesítendő alapjából a bajba jutott tagtársat segélyezésben is óhajtja részélni. A társulat tagjai közé való belépés egy meghatározott belépési nyilatkozat aláírásával történik, melynek kezdőpontjai pontosan megválaszolandók és a belépni kívánó által aláírandó. Ha kis-korú a belépő, akkor a nyilatkozatot a szülőnek is alá kell írni. Ezen belépési nyilatkozaton azután a belépni kívánót a helyi megbízott ajánlja mely után a központi igazgatóság határoz a felvétel tárgyában. A felvételhez orvosi vizsgálat nem szükséges, ha azonban egészségi állapota aggályos volna, az igazgatóság felkérheti a belépni kívánót, hogy vizsgálattassa meg magát. Ilyen ritka esetekben az orvosi vizsgálat költséget a belépni kívánónak kell viselni.

Amennyiben a belépési nyilatkozatot, valamint ugyanezen nyilatkozaton a helyi megbízott ajánlását az igazgatóság megkapja, a felvétel tekintetében azonnal határoz és a tag részére kiállítja a szabályszerű tagkönyvecskét. A tagkönyvecskében egyúttal az első félévi díjrészlet megfizetését is nyugtatja, úgy hogy a mint a tag, a tagkönyvet kiváltja, ezzel egyúttal egy félévi részletet is megfizetett, s ha így bekövetkeznék a szerencsétlenség, a halál, hozzátartozóknak azonnal igényük van a kikötött temetkezési segélyre. A félévi részletek azután mindenkor a helyi megbízott kezeihez fizetendők. A nyugtaszelvények a tagkönyvecské mellett pontosan megőrizendők, hogy halálesetében a legutolsó díjrészlet megfizetése azonnal igazolható legyen. A társulat tagjai közé belépni mindenkor valamelyik évnegyedtől kezdődőleg, vagy 1-től, vagy április, július vagy október 1-től lehet. Időközben is beléphet bárki de a tagság az évnegyed 1-ső napjával kezdődik. Így tehát, ha valaki május 15-én lép be, annak a tagsági könyvecskére április 1-ső napjától kezdődőleg állítatik ki. A temetkezési járuléka tényleg csak akkor áll be, ha a tagkönyvecskét kiállította. A további félévenként fizetendő díjak 30 nap alatt kiváltandók. Ha ezen idő alatt a nyugtaszelvényt ki nem váltja, az alapszabályok

értelmében kilépettnek tekintelik. A társulatba való belépést a helyi megbízottal kell bejelenteni. A társulati járulék fejében mily összeget kell fizetni, az attól függ, hogy a belépni kívánó: hány éves, s mily összeget kíván halálesetre temetési segély gyanánt. 100 koronától 1000 koronáig letzés szerinti összeget lehet kikötöni, a szerint, hogy a tag csupán temetési költséget kíván, vagy halál-esetén akar gondoskodni a családról is. Ezer koronánál többet azonban senki se köthet ki magának. Több tagkönyvet válthat ugyan valaki időközben és évek múlva is, de egy névre szóló tagkönyvek értéke nem lehet több mint 1000 korona.

Hogy mennyit kell valakinek félévenként fizetnie 100 korona után, azt a következő számok mutatják:

15—25 korévig félévenként	2 K. 10 f.
26—36 „ „	2 K. 50 f.
36—40 „ „	2 K. 90 f.
41—45 „ „	3 K. 30 f.
46—50 „ „	3 K. 80 f.

az összeget félévenként kell fizetni és legfeljebb 20 évig. Ha azonban a haláleset az 1-ső díjrészlet megfizetése után állna be, a kikötött összeg azonnal kifizetetik, a tagkönyv bemutatójának.

(Folytatása következik.)

Szerkesztő üzenet.

Sz. L. Arad. A verseket köszönjük, — nemkülönben a szives megemlékezést.

K. I. Budapest. Lapunk múlt száma (7.) b. címére is megküldött 2 példányban — talán már mégis megkapta?

F. K. Érsekújvár. Lapunk múlt számában h. tárcájának nem jutott hely, most pedig nem aktuális, mert színészetünk tényleg nincs. Azért felhasználjuk más alkalommal.

B. T. Ejnye, ejnye nem szabad olyan keménynek mutatkozni. — Öntől, mint urleánytól elsősorban elvárjuk a gyöngédséget. „Horn”. Nekünk ne körtőljön.

„Banya” Budapest. Minden megérkezett, de nem használható! Várjuk a további.

Sz. J. Miskolc. Gratulálunk az új válalathoz. Hiszem, juttat nekünk is valamit.

F. S. Newyork. Mi lesz az igért levéllel?

Szerkesztésért a kiadó felelős.

Hirdetmény.

Saffarik Ignác helybeli műlakatos tudatja a n. é. közönséggel, hogy elvállalja bármely rendszerű mérleg pontos javítását, mint vizsgázott mérlegjavító. Melyről kiállított bizonyítványának hű másolata a következő:

„16—1912. sz. Bizonyítvány. Saffarik Ignác úr, ki 1878. évben Dacsókesziben, (Hontmegye) született, a m. kir. technológiai iparmúzeum által Beszterczehányán szervezett mérleg- és mérték javító tanfolyamot 1912. év február havában szabályszerűen látogatta és annak tantárgyaiból, nevezetesen az elméleti és gyakorlati mérlegisme- és javításból jeles eredménnyel megfelelt, minnek hiteles részére jelen bizonyítványt kiadtuk.

Kelt Beszterczehányán, 1912. február 14.

Bayer Ferencz,

Dr. Holesch István,

tanár.

(P. H.)

a t. v. v. v.

8843/IV. 1912.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy az 1899. évi XXV. t.-cz. 16 és 17. §-a értelmében ki-veletl italméresi illeték ellen beadott feleb-bezések elbírálására hivatott felszólamlási bi-zottság tárgyalásait a jelzett törvénycik vég-rehajtása iránt kiadott 1899. évi 64758. sz. pénzügyminiszteri utasítás 19. §-ában fog-lalt rendelkezés alapján a pénzügyigazgató-sággal egyetértőleg 1912. évi március hó 18 19, 20, 21 és 22. napjaira kitűztem.

A beérkezett felebbezések kir. adóhiva-tali kerületenként fognak tárgyalás alá vétel-ni és pedig úgy, hogy március hó 18-án a salgótarjáni, március 19-én a losonczi, már-cius 20-án a sziráki és szécsényi, március 21-én a bgyarmati kir. adóhivatali kerüle-tekben (Balassagyarmat nagyközség kivéte-lével) március hó 22-én pedig Balassgyar-mat nagyközségből beérkezett felebbezések tárgyalatnak.

A felszólamlási bizottság tárgyalásai nyilvánosak, azokon az illetékköteles üzletek tulajdonosai megjelenhetnek és érveiket szó-val is előadhatják

A tárgyalások a pénzügyigazgatóság hi-vatalos helyiségében (közvetett adók, hatul az udvarban) lesznek és minden nap reggel 9 órakor kezdődnek.

Balassagyarmat, 1912. február 19.

Hansely Gyula,

felszólamlási-bizottság elnöke.

134—1912. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járás-bíróságnak 1911. Sp. I. 2907. számú végzé-se következtében Barcza Kálmán szécsényi ügyvéd által képviselt Virág Ádámné szül.: Zsitka Mária javára 504 kor. s jár. erejéig 1911. évi deczember hó 6-án foganatosított kielégítési és végrehajtás utján le- és felül-foglalt és 1909 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: sertések, 3 kas méh, ju-hok, szecsckavágó, 5 mm. zab, 5 mm. árpa, 3 mm. búza, 1 ígás kocsi, 40 zsák krumpli, 3 kocsi répa, fél kazal búzaszalma, fél árpa szalma és fél kazal lóhere nyilvános árveré-sen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1911-ik évi V. 587/10. sz. végzése folytán 504 kor. tőkekövetelés ennek 1911. évi november hó 16-ik napjától járó 5° ka-matai és eddig összesen 56 kor. 54 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek 10 kor. 88 fill. hírlapközlési 4 K. 80 fill. árverés ki-tűzésidij erejéig Karsági Lófar-pusztán leendő megtartására 1912. évi március hó 6-ik nap-jának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly meggjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságok-at mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1912. évi febr. hó 20.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

5517—1911. sz.

Arverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróóság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Széke Jenő végrehajtónak Géczy Imre és Isa végrehaj-tást szenvedő elleni 278 kor. 21 fill. tőke-követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a magyargéczi 22. sz. tjkvben A † 6 sorsz. 317 b. hrsz. Lajos dőlőbeni szántónak B. 12—15 a. Géczy Imre és Erzsébet nevé-n álló részére 89 kor. az u. o. tjkvben † 7. sorsz. 360 hrsz. Megyeréki szántónak B. 12—15 a. jutalékára 166 kor., az u. o. tjkv. 8. sorsz. 398 hrsz. Gabonáskúti szántónak B. 12—15 a. jutalékára 166 kor., az u. o. tjkv. † 9 sorsz. 443 hrsz. Kenderföldi szántónak B. 12—15 a. jutalékára 12 kor., u. o. tjkv. † 10. sorsz. 472 hrsz. Kenderföldi szántónak B. 12—15 a. jutalékára 9 korona, az u. o. tjkv. † 12. sorsz. 596. hrsz. kertaljai dőlőbeni rétnek B. 12—15 a. jutalékára 91 kor., az u. o. tjkv. † 14 sor. 665 hrsz. erdőnek B. 12—15 a. jutalékára 42 kor., az u. o. tjkv. † 13 sorsz. 613 hrsz. Batoucai rétnek B. 12—15 a. ju-talékára 47 korona, az u. o. tjkv. † 15 sorsz. 701 hrsz. erdőnek B. 12—15 a. jutalékára 7 kor., az u. o. tjkv. † 16. sorsz. 702 hrsz. erdőnek B. 12—15 a. jutalékára 8 kor., az u. o. tjkv. † 1 sorsz. 917 hrsz. varasdi szőlőnek B. 12—15 a. jutalékára 5 kor., u. o. 39 tjkv. † 1 sorsz. 1076 hrsz. kassai szánt-

tónak B. 9 és 10. a. jutalékára 705 kor., u. o. tjkv. † 2 sorsz. 1077 hrsz. Mellágai szántónak B. 9 és 10 a. jutalékára 131 kor., u. o. tjkv. † 3. sorsz. 1077.a. hrsz. Berta ortasi szántó-nak B. 9 és 10 a. jutalékára 49 k., u. o. tjkv. † 4. sorsz. 1077 b. hrsz. Elhagyott szántónak B. 9 és 10 a. jutalékára 92 korona, u. o. tjkv. † 5. sorsz. 1132 hrsz. Nyesék és Batoucai szántónak B. 9 és 10 végrehajtásiszenvedetek nevé-n álló részére 373 kor. ban ezennel meg-állapított kikiállási árban az árverést elren-delte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1912. évi márczius hó 18-ik napjának d. e. 10 órakor Magyargéczi község-házánál megtar-tandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kiállási ár $\frac{1}{2}$ részén alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-gatlan becsárának $10\frac{1}{2}$ -át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyam-mal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri ren-delet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatpénznek az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál löleges elhelyezésé-ről kiállított szabályszerű elismervényt átszol-gáltatni.

Kir. Járásbíróóság mint tkv. hatóság.

Szécsény, 1911. évi decz. hó 28-án.

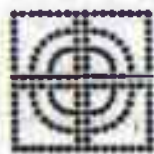
Szenthe, sk. kir. jbiró

A kiadmány hitelélő:

Perezy, kir. telekkönyvvezető.

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy
szoba-fűtéshez kiválóan alkalmas magashőfoku

elsőrendű **pormentes** porosz darabos, kocka vagy dió-köszenet mm-ként 3 kor. 20 f-ért, la. légszeszgyári drb-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, la. „ dió „ 5 koronáért

Logalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF,**GLATTSTEIN ADOLF**

könyvnyomdája,

könyv- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar áruda.

„Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

Sz é c s é n y, (Nógrádmegye.)